

K O E R I E R

Thema:
Zorgen voor
elkaar

Personele zorg

Nieuwe visie Jonge Kind

Peercoaching

Jaargang 30 • nummer 3 • april 2026

RVKO

Zorgen voor elkaar

Licht dat we doorgeven

In de nacht van Stille Zaterdag op Paaszondag wordt ieder jaar volgens de christelijke traditie de nieuwe paaskaars ontstoken. Het licht van deze kaars staat symbool voor nieuw leven, hoop en vertrouwen. Vanuit één vlam verspreidt het licht zich verder, wanneer door mensenhanden ook andere kaarsen worden aangestoken. Het is een krachtig beeld: licht dat wordt gedeeld en zo steeds meer mensen bereikt.

In het gebouw van de Thomas More Hogeschool en ons bestuursbureau staat de paaskaars in de stilteruimte. Het is een openbare ruimte aan de achterkant van het gebouw op de begane grond. Voel je vrij om even binnen te lopen en een kaarsje te branden uit dankbaarheid of voor een geliefde, jezelf of iemand anders die op dat moment in je gedachten is.

De symboliek van het verspreiden van het licht laat zien hoe snel iets groeit, wanneer mensen zich met elkaar verbinden. In ons onderwijs zien we dat iedere dag terug. Een school is immers meer dan een plek waar een kind kennis en vaardigheden opdoet; het is een ontmoetingsplaats waar mensen naar elkaar omzien om samen te groeien.

In deze Koerier zien we daar verschillende mooie voorbeelden van. Zo lezen we over het waardevolle werk van de aandachtsfunctionarissen, de collega's van het team personele zorg en de peercoaches. En ook het artikel over de armoedeaanpak op de Paus Johannes en Mariaschool Taandersplein laat zien hoe mensen zorgen voor elkaar en verder kijken dan alleen de school of het klaslokaal.

Al deze verhalen tonen hoeveel betrokkenheid, deskundigheid en zorg er binnen onze organisatie aanwezig is en dat is heel bijzonder.

Als bestuur zijn we dankbaar voor de inzet van alle collega's in de scholen en op het bestuursbureau. Samen bouwen we aan een omgeving waarin we nauw verbonden zijn met elkaar en naar elkaar omzien. Daarin mogen we ook een lichtend voorbeeld zijn naar alle kinderen die aan ons zijn toevertrouwd.

Wij wensen iedereen een mooie lente en voor wie het viert: hele fijne paasdagen.

Jakolien Kraeima
Ton Groot Zwaftink (vz)
College van Bestuur

Inhoud

Personele zorg

Eén van de kernwaarden van de RVKO is 'zorg'. Hoe heeft de RVKO de zorg voor de eigen medewerkers ingericht? De afdeling HR en Communicatie waar dit onder valt, kende in 2025 een aantal wisselingen rondom de personele zorg. Tijd voor een hernieuwde kennismaking.

4

Nieuwe visie Jonge Kind

Tijdens de drukbezochte Inspiratiemiddag Jonge Kind op 18 maart is de vernieuwde visie van de SKPR en de RVKO op de ontwikkeling van het jonge kind van nu gelanceerd: 'Met elkaar, voor elkaar – een rijke start'.

16

Peercoaching

Als startende leerkracht komt er veel op je af: nieuwe groepen, gesprekken met ouders, afstemming met collega's, keuzes in je lespraktijk. Bij de RVKO sta je er niet alleen voor: gun jezelf ondersteuning door ervaren collega's!

26

Aandachtsfunctionarissen	10
Directietweedaagse 2026	12
Verbouwingen: Müllerpier	14
Column Haitske de Visser	21
TMA Nieuws	22
De hobby van... Bert Cuypers	24
Voor jou gelezen!	28
Column Identiteit	29
Onverwachte inspectiebezoeken	30
Brugfunctionarissen	32
Personalia	34
RVKO in beeld	36

Redactieteam:
Aziem Jarmohamed, Kathelijne Lemmens,
Evelien Smeets, Miran Jakirovic, Lisanne
Blaak, Myra Zweekhorst, Nicky Houweling,
Merel van der Sluis en Philip Reedijk.

Imilde Kuehn en Margreet de Priester.

Personele zorg

Nieuwe gezichten, vertrouwde dienstverlening

Eén van de zeven kernwaarden van de RVKO is 'zorg'. Zorg voor je medemens, je omgeving en jezelf. Het belang dat we hechten aan dit principe, is op vele plekken terug te zien in onze organisatie. Zo heeft de RVKO de personele zorg op een bijzondere manier ingericht: zoveel mogelijk in huis, bij vertrouwde mensen. *Tekst: Philip Reedijk.*

Er is in 2025 veel veranderd op de afdeling HR en Communicatie, met name rondom de personele zorg. Jarenlang verzorgde een vast team van HR-medewerker Margreet de Priester, beleidsadviseur Vitaliteit en verzuim Martine Zannis en onze eigen psycholoog Sonja van den Heuvel alles rondom verzuim. Inmiddels zijn Sonja en Martine uit dienst bij de RVKO en is Margreet nu het centrale aanspreekpunt. Zij doet dat samen met bedrijfs counselor en inzetbaarheidscoach Imilde Kuehn, die sinds oktober 2025 de functie van Sonja heeft overgenomen. De vacature van beleidsadviseur Vitaliteit en verzuim wordt zo snel mogelijk ingevuld. Het project Werkgeluk van Martine Zannis is overgegaan in project Bloei, dat nu is belegd bij HR-adviseur Claudia Noest.

Duurzame inzetbaarheid

De RVKO zet sterk in op de geestelijke en lichamelijke gezondheid van medewerkers, het liefst al in de preventieve sfeer. Het doel van het HR-beleid is ervoor te zorgen dat medewerkers goed in hun vel zitten en daarmee duurzaam inzetbaar zijn om goed onderwijs aan onze kinderen te verzorgen. Door uitval te voorkomen of te verkorten werken we aan het verlagen van de werkdruk en aan het verhogen van het werkgeluk op de scholen.

Het verzuim binnen de RVKO ligt al jaren onder het landelijk gemiddelde, hoewel het sinds de coronacrisis wel iets is gestegen, tot zo'n 5%, vertelt Margreet. 'De RVKO heeft ervoor gekozen om de arbozorg zoveel mogelijk intern te regelen, met vaste, vertrouwde gezichten die de organisatie en de scholen goed kennen. Imilde werkt al zo'n vier jaar op de achtergrond voor de RVKO en is nu dus in vaste dienst. Onze onafhankelijke bedrijfsartsen Kees de Boer, Tessa Kouwenhoven en arbo-arts Daniël Mulder hebben een regulier spreekuur op de Stationssingel 80 of online. Daaromheen is een schil van vaste externe hulpverleners, zoals psychologen en psychotherapeuten, waarnaar de artsen kunnen verwijzen als dat nodig is.'

Mentale gezondheid

Bij wie kunnen medewerkers terecht bij vragen en kwesties rondom gezondheid, werkgerelateerd verzuim of werk/privé-balans? En welke diensten biedt de RVKO op dit gebied?

Margreet: 'Verzuim meld je altijd bij je directe leidinggevende: die is als casemanager verantwoordelijk voor de verslaglegging in AFAS. Bij vragen of klachten op het gebied van geestelijk welzijn, werkdruk, stress en dergelijke, kun je (via je leidinggevende) aankloppen bij de bedrijfs- of arbo-arts of de bedrijfs counselor, afhankelijk van de hulpvraag. Zij kunnen doorverwijzen naar de juiste persoon in huis of eventueel naar een hulpverlener binnen onze externe providerboog. Voor algemene vragen op dat gebied of een preventief gesprek kun je bij het team Personele Zorg terecht. Wij zorgen er dan voor dat de juiste vervolgstapen worden ondernomen.'

Korte trajecten

Imilde: 'Ik ben bedrijfs counselor en zorg voor de eerste opvang van vragen en klachten op het gebied van mentaal welzijn. Dat kan echt van alles zijn: je voelt je onzeker in je werk, je hebt last van overprikkeling, je slaapt slecht, je zit niet meer op de juiste werkplek, je werk/privé-balans is scheef, je hebt er te veel mantelzorgtaken bij. Soms komen we daar na een paar gesprekken uit, soms is de conclusie dat een ander traject nodig is en verwijs ik door naar onze externe hulpverleners, afhankelijk van het benodigde specialisme. Of terug naar een bedrijfsarts of de eigen huisarts.'

Margreet de Priester.

Snelle actie

Margreet: 'Dit is ook meteen het bijzondere van de regeling die de RVKO biedt: medewerkers kunnen zonder wachtlijst kosteloos terecht bij een hulpverlener. In de reguliere zorg moet je al snel maanden wachten voor een professional je ziet, hier kan het soms binnen een week. Dit is echt een bijzondere secundaire arbeidsvoorwaarde, die je niet overal zult vinden.'

Gezond aan de slag

Imilde: 'Counseling is een kortdurende en oplossingsgerichte individuele psychosociale begeleiding, die goed past bij de visie van de RVKO om de medewerkers snel en liefst preventief te helpen. Medewerkers kunnen via hun leidinggevende naar mij worden verwezen, maar ze kunnen zich ook zelf bij mij melden, of via Margreet of de bedrijfsarts. Uiteraard zijn alle gesprekken vertrouwelijk! Wat de aanleiding of de klacht ook is: ik zit er voor alle medewerkers. Ik doe mijn best om de juiste ondersteuning te bieden om ervoor te zorgen dat iemand weer verder kan en zich gehoord, gezien en geholpen voelt. Met als doel: weer gezond aan het werk gaan of beter nog: blijven!'

'Waardering is een krachtige motor voor motivatie en ontwikkeling'

Imilde Kuehn.

'Blijf met elkaar praten!'

Ton van Berkel werkt vanaf 2015 als psycholoog voor de RVKO, de eerste 10 jaar in nauwe samenwerking met Sonja van den Heuvel. Ton: 'Ik ben naast GZ-therapeut ook EMDR- en psychotherapeut en kan dus ook bij trauma's snel helpen. Maar de meeste klachten die wij zien, hebben te maken met overbelasting, werkdruk, werk/privé-balans en aanverwante zaken.'

Marjolein van Wenum, met wie Ton een gezamenlijke praktijk voert, beaamt dat: 'Leerkracht zijn is een zware baan. Je staat in de frontlinie en je moet stevig in je schoenen staan om dat vol te houden, vooral als jonge leerkracht of zij-instromer. Mensen in het onderwijs willen graag voor anderen zorgen en hebben de neiging te lang te door te gaan. Zeker als er thuis dan ook iets gebeurt, kunnen ze overbelast raken. Wij pleiten er daarom voor om echt meteen aan de bel te trekken als je iets merkt, bij jezelf of bij een ander: beter te vroeg dan te laat! En blijf met elkaar praten, anders ga je dingen invullen voor elkaar. Daarom is de aandacht die de RVKO besteedt aan (preventieve) zorg voor het mentale welzijn van haar werknemers ook zo belangrijk.' Marjolein is van huis uit orthopedagoog en verder opgeleid als systeem- en relatietherapeut. Ze werkte vanaf 2016 tot eind 2025 voor de RVKO.

Gezonde leefregels

Ton: 'In het onderwijs werken veel mensen die grote betrokkenheid hebben met hun werk. Zij gaan vaak lang door, ook als ze eigenlijk even kalm aan zouden moeten doen. Als je het al druk hebt op je werk en er gebeurt privé iets vervelends of traumatisch, kunnen mensen in een roofbouwproces terecht komen, met slecht slapen, oververmoeidheid, paniekaanvallen en uiteindelijk mogelijk zelfs een burn-out als gevolg. Terwijl dat vaak goed te voorkomen is, door tijd voor jezelf te maken. Ons advies is: ren jezelf niet voorbij, sta af en toe stil bij je eigen geestelijk en lichamelijk welzijn. Stel een setje verstandige en gezonde leefregels voor jezelf op en hou je daaraan.'

Zorgen voor zorg

Margreet: 'Het team Personele Zorg zorgt er eigenlijk voor dat er, binnen het door Martine Zannis ingezette beleid omtrent werkgeluk en duurzame inzetbaarheid, goed wordt gezorgd voor alle collega's. Wij beheren de verzuimdossiers en begeleiden het proces. We ondersteunen de bedrijfsartsen en de externe partners, en houden contact met de schoolleiders en medewerkers als ze ergens in het traject vastlopen. Eigenlijk zorgen wij ervoor dat in samenwerking met alle betrokken partijen aan alle verplichtingen vanuit de Wet verbetering Poortwachter wordt voldaan, van de eerste melding tot de uiteindelijke re-integratie of het vinden van passend werk elders.'

Eén van de vaste waarden in deze 'providerboog' was orthopedagoog, systeemtherapeut en relatietherapeut Marjolein van Wenum, die eind 2025, na ruim 10 jaar voor de RVKO te hebben gewerkt, met pensioen ging. Psychotherapeut en GZ-psycholoog Ton van Berkel gaat eind 2026 met pensioen. Hun werk wordt overgenomen door klinisch psycholoog en psychotherapeut Eline Pols.

'Uiteraard zijn alle gesprekken vertrouwelijk!'

Eline Pols.

Werkgeluk

Hij vervolgt: 'Het is ook goed dat de RVKO aandacht geeft aan zaken zoals werkgeluk en mindfulness: dat soort dingen kunnen echt helpen om te leren omgaan met stress of andere patronen aan te leren. Zelfs zoiets als deelname aan een Kloosterweekend kan al helpen. En het is ook belangrijk om als collega's goed voor elkaar te zorgen, door iemand in je team als buddy te kiezen. Want de meesten in het onderwijs hebben bij toename van stress de neiging om harder te werken en meer te doen. Een vertrouwde collega/buddy kan dan een eerste extern signaal zijn, bijvoorbeeld met de vraag wanneer je voor het laatst een kopje thee hebt gedronken.'

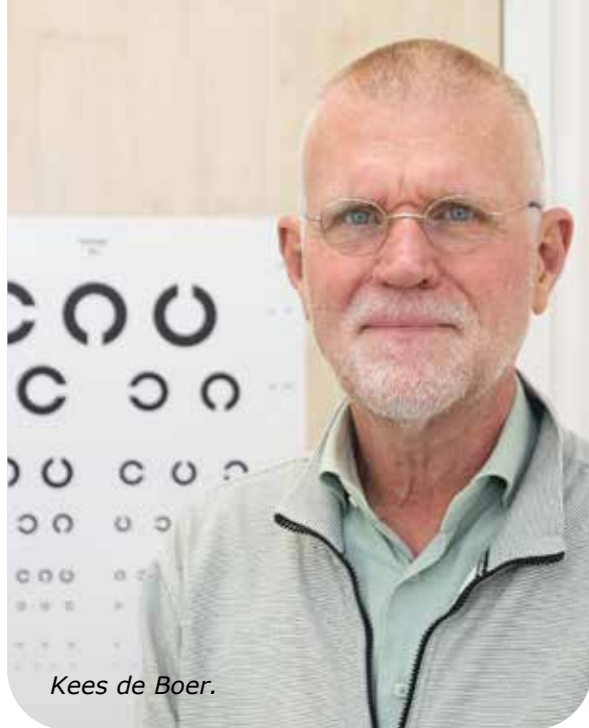
Eline Pols neemt (een deel van) het werk van Marjolein sinds februari 2026 over: 'Ik heb de studie pedagogische wetenschappen gedaan, nadat ik eerst de pabo heb gedaan en korte tijd in het onderwijs werkte. Inmiddels werk ik al zo'n dertien jaar als zelfstandig psycholoog. Sinds twee jaar ben ik klinisch psycholoog en psychotherapeut en zie ik een brede doelgroep van jongvolwassenen, ouderen en flink wat mensen uit het onderwijs.'

'Mijn werkplek is De Spreekkamer, aan de Mathenesserlaan in Rotterdam-West. Naast mijn werk ben ik momenteel vooral de moeder van mijn 11 maanden oude zoontje. Het komende halfjaar ben ik 2 uur per week beschikbaar voor RVKO-medewerkers, daarna evalueren we hoeveel uur nodig is.'

'Ren jezelf niet voorbij'

Marjolein van Wenum en Ton van Berkel.

Kees de Boer.

'Het draait om: veiligheid, vertrouwen en werkgeluk'

In eerste instantie zijn leidinggevenden de casemanagers van verzuimgevallen: zij maken een verzuimmelding aan in AFAS, waardoor het balletje gaat rollen. Kees: 'Daarnaast mogen werknemers zelf een afspraak met ons inplannen, als ze ziek zijn, maar ook preventief, gewoon als ze daar behoefte aan hebben. Wij stimuleren dat medewerkers zich al in een vroeg stadium van onbehagen of beginnende klachten bij ons melden: voorkomen is altijd beter dan genezen! Juist in het onderwijs werken veel mensen die dienstverlenend willen zijn, anderen met van alles willen helpen en zichzelf te veel wegcijferen. Ik geef mensen na het spreekuur soms zo'n blauw blikje NIVEA mee, als reminder: Niet Invullen Voor Een Ander. Met cognitieve therapie kunnen onze psychologen dat gedrag samen met de medewerker veranderen. Het zou mooi zijn als de TMH hier meer aandacht zou geven in de pabo-opleiding, dat kan veel mensen helpen tijdig hun valkuilen te leren kennen.'

Medische zorg

De medische kant van werk en verzuim wordt bij de RVKO verzorgd door de twee bedrijfsartsen Kees de Boer en Tessa Kouwenhoven-Pasmooij, en arbo-arts Daniël Mulder. Zij beoordelen niet, maar adviseren op medische gronden over de inzetbaarheid van medewerkers. Daarbij richten zij zich op het versterken van medewerkers, het voorkomen van klachten en verzuim (preventie) én op zorgvuldige verzuimbegeleiding. Hun benadering is multidimensioneel: zij kijken naar fysieke en mentale gezondheid, werkfitheid, het sociale domein en zingeving in het werk.

Bedrijfsarts Kees de Boer werkt als sinds 2014 voor de RVKO: 'De belangrijkste factoren voor verzuim zijn 'veiligheid, vertrouwen en werkgeluk': als dat niet in orde is bij een organisatie, schieten het verzuim en het verloop omhoog. Mensen moeten een bepaalde mate van arbeidstevredenheid hebben, anders vallen ze op termijn uit. Dus zaken zoals werkdruk en een goede werk/privé-balans zijn belangrijk, maar ook zachtere onderwerpen, zoals gezien en gehoord worden, een veilige werkomgeving, waardering of werkgeluk. Mensen gedijen op een schouderklopje en positieve feedback. Als we ergens toenemend verzuim zien, gaan we ook altijd graag even langs op een school, om de sfeer te proeven en te kijken waar verbeterpunten zitten.'

'NIVEA: Niet Invullen Voor Een Ander'

Daniël Mulder.

Sinds begin 2025 is Tessa Kouwenhoven als allround bedrijfsarts lid van het zorgteam: 'Voor zowel de medewerker als de organisatie is het belangrijk om pijnlijk verlies van gezondheid en werk te voorkomen. Dit kan door het versterken van het individu of het vroeg signaleren van klachten. Daarbij weten de RVKO-medewerkers zich gesteund door ons team, waardoor ze verzekerd zijn van snelle en goede zorg. Om efficiënt te werken en 'onze' scholen ook echt te kunnen leren kennen, werken Kees, Daniël en ik elk voor vaste leercirkels en scholen. Onze collega Daniël Mulder is onlangs onder mijn supervisie begonnen als zelfstandig arbo-arts. We houden spreekuur op de Stationssingel 80 in Rotterdam of online. Ook proberen we de scholen regelmatig te bezoeken.'

'Ons doel: ervoor zorgen dat de medewerkers hun werk op vitale wijze kunnen blijven uitvoeren. Als iemand niet gezond of vitaal is, kijken we onder andere in hoeverre er een relatie is met het werk en hoe wij daar – al dan niet met hulp van andere specialisten – verbetering in kunnen aanbrengen. Uiteraard komen alle ziektebeelden wel eens langs, maar we zien toch vooral lichamelijke en psychische klachten die te maken hebben met werkdruk en de werk/privé-balans.' De bedrijfsartsen kijken voor de inschatting van wat mogelijk is in het

Tessa Kouwenhoven.

werk integraal naar alle domeinen, zoals ziekte, medicatiegebruik en ook psychische klachten. 'Voor psychische analyse of behandeling verwijzen wij naar onze psychologen. Door de korte lijnen kunnen we snel schakelen waardoor we mensen snel kunnen helpen. Overigens blijven leidinggevende en medewerker in 'de lead'. In de visie van de RVKO heeft iedereen zelf de regie over zijn of haar gezondheid in relatie tot het werk. Een medewerker kan met zijn leidinggevende bijvoorbeeld op het gebied van preventie al heel veel regelen vóór er een bedrijfsarts moet worden ingeschakeld. Als bedrijfsarts kan ik advies geven of wat is afgesproken passend is en of er aanvullende aandachtspunten zijn.'

Het RVKO-redactieteam wenst jullie allemaal een vrolijk Pasen!

Aandachtsfunctionaris 'Aanspreekpunt bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling'

Werken in het onderwijs bij de RVKO betekent werken met hart en ziel. Iedere dag zetten we ons in voor kinderen, met de overtuiging dat zij het recht hebben om veilig, gezond en kansrijk op te groeien. Toch is die veiligheid niet voor elk kind vanzelfsprekend. Daarom zijn er binnen de RVKO op alle scholen aandachtsfunctionarissen Huiselijk Geweld en Kindermishandeling aangesteld. *Tekst: Philip Reedijk.*

In Nederland krijgen jaarlijks naar schatting 119.000 kinderen te maken met kindermishandeling – dat is gemiddeld één kind per klas. In Rotterdam ligt dat aantal zelfs hoger. De gevolgen van huiselijk geweld en kindermishandeling zijn vaak diepgaand en langdurig: zij raken de sociaal-emotionele ontwikkeling, het leervermogen, het zelfbeeld en de gezondheid van kinderen, soms een leven lang.

Juist daarom zijn aandachtsfunctionarissen van onschatbare waarde. Zij vormen het vaste en vertrouwde aanspreekpunt bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling. Met betrokkenheid, deskundigheid en oog voor het kind én de context waarin het opgroeit, ondersteunen zij collega's en dragen zij bij aan zorgvuldig handelen.

Samen voor de leerlingen

Een veilige ontwikkeling begint bij tijdig zien en durven handelen. Daarom investeert de RVKO in preventie en vroeg-signalering. Elke school beschikt over een aandachtsfunctionaris. De RVKO biedt hun trainingen en intervisie, sluit aan bij gemeentelijke overleggen rond de meldcode en zorgt dat nieuwe medewerkers goed voorbereid starten via verplichte online scholing. Ook tijdens de Week tegen de Kindermishandeling staan we hier jaarlijks samen bij stil. Zo bouwen we als onderwijsorganisatie aan een cultuur waarin we verantwoordelijkheid nemen, signalen serieus nemen en er écht voor elkaar zijn – voor collega's én bovenal voor onze leerlingen.

Irma Janga werkt bijna 25 jaar bij de RVKO en is sinds een jaar of acht IB'er en aandachtsfunctionaris op de Globetrotter Katendrecht op Zuid: 'Dat is een mooie combinatie, omdat er overlap tussen beide functies zit. Je hebt als IB'er wat meer overzicht en spreekt veel leerlingen en collega's. Bij kindgesprekken let ik goed op signalen over de thuissituatie. Soms vraagt een collega of ik met een kind wil praten over iets dat in de klas is gebeurd. Dat gaat vaak gepaard met emoties zoals boosheid of verdriet. Omdat je dan even apart zit en echt aandacht geeft aan een kind, ontstaat er vaak een sfeer van vertrouwelijkheid, waarbij achterliggende oorzaken boven water komen. En daar kunnen signalen over de thuissituatie bij zitten. Daarbij is het wel van belang dat de kinderen mij kennen, dus ik zorg altijd dat ik zichtbaar en benaderbaar ben in de school.'

Signalenwijzer

Soms zijn er heel duidelijke signalen, vertelt Irma: 'Zo vertelde een kind vorige week dat het werd geslagen met een stok. Maar soms ligt het minder duidelijk, zoals bij broekplassen op oudere leeftijd, geen eten en drinken meekrijgen naar school of heel veel te laat komen.' Alle signalen zijn verzameld op de Signalenwijzer van de gemeente Rotterdam. Irma heeft recent de signalen die horen bij de leeftijden op de basisschool voor collega's verzameld en gedeeld.

Melding Veilig Thuis

'We registeren alle signalen op een feitelijke manier en maken dan een inschatting van de situatie. Als we denken dat een kind in (levens)gevaar is, doen we een melding bij Veilig Thuis. Als we inschatten dat het kind niet veilig is, gaan we het gesprek aan met de ouders. We volgen daarbij altijd de verplichte stappen van de Meldcode Huiselijk Geweld en Kindermishandeling. Na een melding is Veilig Thuis verantwoordelijk voor het inschatten van de situatie en het maken van veiligheidsafspraken. Wij hoeven dan verder ook niet aan waarheidsvinding te doen, we zorgen alleen dat het kind wordt gehoord en gezien.'

Professionele distantie

Als aandachtsfunctionaris loop je tegen aansprekende situaties aan, hoe ga je daar mee om?
Irma: 'Veel praten met collega's, vooral rond de vraag of een kind echt veilig is. Zonder in details te treden kun je toch veel steun hebben van collega's, directie of je thuisfront. Dit werk komt af en toe echt binnen, en dat mag ook, het zou gek zijn als de verhalen je niets doen. Maar je moet ook aan jezelf denken en voor je eigen gezondheid zorgen.'

Opleiding, intervisie en ondersteuning

Naast de opleiding voor aandachtsfunctionarissen heeft Irma veel aan de RVKO-intervisiegroepen die jaarlijks zo'n vijf keer bij elkaar komen: 'Dat zijn erg waardevolle bijeenkomsten. Er is ruimte voor het inbrengen van casussen en het vragen om advies, we bespreken hoe het gaat op school en we geven elkaar feedback, onder leiding van degene die ook de opleiding verzorgde. Via de RVKO kun je sparren met een aandachtsfunctionaris op een andere RVKO-school of met een externe adviseur, bijvoorbeeld bij de inschatting van signalen. Vooral als je binnen je eigen school geen collega-aandachtsfunctionaris hebt, is dat erg fijn. In het uiterste geval kun je ook altijd anoniem bellen met Veilig Thuis voor overleg.'

Tot slot, heb je tips voor andere scholen?

Irma: 'Maak goede afspraken voor de registratie van signalen. Daarbij moeten signalen uit het verleden de gehele schooltijd bewaard en vindbaar blijven. En volg signalen altijd op, ook als je inschatting is dat er geen gevaar is: als een kind zonder eten op school komt, is dat een ongewenste situatie, wat de reden ook is. Dus dat moet je altijd bespreken met ouders, gewoon laagdrempelig, bij de deur of op het plein.'

SISA-signaal

Ook belangrijk is het afgeven van een signaal bij SISA: Signaleren en Samenwerken. Met dit Rotterdamse computersysteem kunnen professionals betrokkenheid signaleren bij een kind of jongere (0 tot 23 jaar). Met als doel het verbeteren van de samenwerking tussen hulpverleners, scholen en instanties om vroegtijdig samen de juiste ondersteuning te bieden en meervoudige problematiek te voorkomen. Irma: 'Voor je dat signaal afgeeft, moet je daar wel de ouders van op de hoogte stellen. Soms is alleen dat al een opening voor een gesprek of een hulpvraag. Uiteindelijk gaat het erom dat we als dat nodig is, de situatie van het kind verbeteren: daar doen we dit voor.'

Directietweedaagse 2026

Met veerkracht naar daadkracht!

Op 29 en 30 januari namen zo'n 155 schoolleiders en 10 (beleids)adviseurs van de afdelingen HR en O&I deel aan de Directietweedaagse 2026, in Scheveningen. Een verslag van Antoinet de Valk, directeur van de St. Michaëlschool.

Na een korte incheck begon het inhoudelijke programma. Een interactieve workshop door Joep van Deudekom en Rob Urgert, over hoe zuiver en rationeel de keuzes eigenlijk zijn die we naar ons eigen idee doordacht maken. Aan de hand van diverse vragen en oefeningen werd duidelijk hoe sterk ons handelen wordt beïnvloed door onbewuste processen en framing.

LEGO Serious Play

In de leercirkels werd vervolgens gewerkt met LEGO Serious Play, een methodiek die denken via het bouwen met de handen stimuleert. Door gezamenlijk modellen te bouwen en hierover in gesprek te gaan, ontstonden gedeelde beelden over de toekomst van de scholen, leiderschap, samenwerking en inclusief en toekomstbestendig onderwijs. Wat hebben we nodig voor de toekomst, wat zegt dat over mij, welke rol neem ik in en hoe verhoudt zich dat tot de collega's in de leercirkel of ver daarbuiten?

Transitie arbeidsmarkt

Bart Götte nam ons mee in de komende structurele transitie op de arbeidsmarkt in alle sectoren. De manier waarop wij werk hebben georganiseerd, loopt tegen zijn grenzen aan. Dat leidt in de toekomst tot grote(re) tekorten. Tekorten in de zorg maken dat men eerder minder zal gaan werken om mantelzorger te worden. Dat betekent een nog grotere krapte, die zich met name zal voordoen in de sectoren zorg, onderwijs en overheidsdiensten.

Zijn oplossing is om werk fundamenteel te herontwerpen: minder focus op functies en vacatures, meer op taken, scholing en condities die maken dat mensen voor en met elkaar willen werken. Productiever werken betekent stoppen met zinloze activiteiten en mensen inzetten waar zij het meest tot hun recht komen. De vraag is niet of verandering komt, maar of we deze geleidelijk en bewust kunnen laten plaatsvinden.

Doorbreek conventies

Aansluitend gingen we in groepen uiteen met de opdracht conventies te benoemen, die wellicht zijn te doorbreken. Welke vaste ideeën houden ons vast in het huidige systeem? De opdracht was om juist die de ideeën te verkennen die schuren. Suggesties waren het loslaten van vaste bestuursstructuren zoals de RVKO en andere besturen, het samenvoegen van kleine scholen waardoor er minder directieleden nodig zijn per school of verplichte mobiliteit binnen Rotterdamse wijken. Dat leidde in de zaal inderdaad tot wat gepijnigde blikken, maar ook goede gesprekken...

De eerste dag werd afgesloten met een diner bij de Haagse Hotelschool, verzorgd door eerste- en derdejaars studenten, die zich allemaal enorm inzetten om er een leuke avond van te maken.

RVKO Kompas

De tweede dag startte actief met zang- en dansworkshops, bootcamp en aquajogging. Aansluitend gaf dichter Derek Otten een spoken word performance, geïnspireerd op het RVKO Kompas voor medewerkers, over samen verantwoordelijkheid nemen en voelen, en onwijs goed onderwijs maken. Alle schoollocaties ontvangen een spiegel en een poster met het gedicht.

Perspectivistische lenigheid

Filosoof Lammert Kamphuis daagde ons uit om perspectivistisch lenig te zijn: het vermogen om situaties ook anders te kunnen zien. Ben je je ervan bewust dat je altijd zoekt naar feiten die jouw overtuiging bevestigen (confirmation bias) en vier keer kritischer bent op de ideeën van een ander dan op die van jezelf (self serving bias)? Het bewustzijn van het perspectief van de ander, door je bewust te zijn hoe je vanuit jouw eigen perspectief kijkt, is 'perspectivistische lenigheid'. Met dit bewustzijn kun je in verbinding blijven.

Daadkrachtig leidinggeven

Ray Klaassens sprak over leidinggeven onder druk. Iedereen weet vaak op een rustig moment het juiste antwoord, maar in het moment kiezen mensen geregeld voor het gemak, voor voordeel op de korte termijn. Maar dat krijg je terug in de toekomst. Door mensen te laten zien dat jij als leider bereid bent energie in te zetten voor hen, voelen mensen zich gewaardeerd, gezien en zal een groot deel van die mensen ook die energie weer terug willen geven aan de organisatie. Er zullen altijd redenen zijn om je niet in te zetten, om iets niet te doen, maar er is maar een reden nodig om het wel te doen. Het hoeft geen mooi verhaal te zijn, zolang het maar klopt: eerlijk, kwetsbaar, duidelijk, transparant en daadkrachtig. Veerkracht en daadkracht zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Verbouwingen

Open ruimte voor groepsdoorbroken lessen

In een organisatie zoals de RVKO, met 70 scholen en circa 100 gebouwen, is de stafafdeling Huisvesting het hele jaar door bezig met verbouwingen, renovaties en nieuwbouw. Deze keer: Müllerpier in Rotterdam-Delfshaven.

Basisschool Müllerpier bevindt zich in het gebouw Witte de With. De lokalen zijn gelegen rondom een centrale hal met een bibliotheek en een leercentrum. Recent is er een nieuw leerplein voor groep 7/8 gerealiseerd in een ruimte waar eerst een sportschool was gevestigd. Een leerplein past beter dan traditionele lokalen bij de uitgangspunten van autonomie en eigenaarschap die de school hanteert voor de leerlingen.

Het is een mooie, open leerruimte geworden, waar de kinderen groepsdoorbroken les krijgen. Hierdoor is er meer ruimte voor differentiatie en komen de kwaliteiten van de leerkrachten beter tot hun recht. Ook kan er flexibeler worden geschakeld in geval van ziekte of afwezigheid van een leerkracht.

Inspiratiemiddag Jonge Kind 2026

Lancering vernieuwde visie op ontwikkeling jonge kind

Op woensdag 18 maart was de jaarlijkse Inspiratiemiddag Jonge Kind, op de Stationssingel in Rotterdam. Zo'n 100 geïnteresseerde pedagogisch professionals, leerkrachten, IB'ers en schoolleiders volgden het programma, met als hoogtepunt de lancering van de vernieuwde visie van de SKPR en de RVKO op de ontwikkeling van het jonge kind van nu. *Tekst: Philip Reedijk.*

Vijf thema's

De gezamenlijke visie van de SKPR en de RVKO op de ontwikkeling van het jonge kind (0 tot 8 jaar) kent vijf thema's: brede ontwikkeling; spelend en bewegend leren; ontwikkelingsgericht werken; doorgaande leer- en ontwikkelingslijn; samenwerking met ouders en ondersteunende partners als vanzelfsprekend onderdeel van het pedagogisch handelen.

De nieuwe visie 'Met elkaar, voor elkaar – een rijke start' markeert nadrukkelijk een herijking, vertelt Nicky Houweling van Team Jonge Kind (TJK)

van de stafafdeling Onderwijs en Identiteit. 'De pedagogische benadering van de ontwikkeling van het jonge kind is opnieuw doordacht en aangescherpt. We hebben daarbij kritisch gekeken naar de bestaande visie: wat willen we behouden, wat vraagt om verdieping en wat moet anders? Dat heeft geleid tot een hernieuwde, toekomstgerichte visie die recht doet aan actuele inzichten en de ambities van RVKO. Het is daarmee meer dan een actualisatie; het is een bewuste herijking en vernieuwing van onze koers voor het jonge kind. Dit is gebeurd in een nauwe samenwerking tussen TJK en de taakgroep Jonge Kind.'

V.l.n.r.:
Marleen ten Brug,
Jennifer Torres en
Nicky Houweling.

Dat klopt, aldus Marleen ten Brug, IB'er op de Fatimaschool en lid van de taakgroep Jonge Kind: 'Onze groep bestaat uit zeven collega's van de scholen, de Thomas More Hogeschool en het bestuursbureau. Wij zijn betrokken bij de organisatie van een aantal evenementen rondom het jonge kind, zoals deze Inspiratiemiddag. Verder zijn wij klankbord en inhoudelijke sparringpartner voor TJK, en hebben we bijvoorbeeld meegedacht bij het opstellen van de nieuwe visie.'

Ook IB'er Inge van der Meijden (Het Tangram) is lid van de taakgroep Jonge Kind: 'Het was fijn om vanuit het veld input te kunnen geven voor de nieuwe visie en vooral om te zien dat er echt iets werd gedaan met onze suggesties.' Marleen vult aan: 'We hopen dat de nieuwe visie een stuk concreter en werkbaarder is, dat was wel onze insteek. Er zijn duidelijke kaders die ruimte bieden voor de eigen schoolvisie, zonder te veel te willen sturen.' Jennifer Torres was vanuit TJK ook betrokken bij het proces: 'De visie is opgesteld om – werkend vanuit een gemeenschappelijke taal – de opvanglocaties en scholen voldoende vrijheid te geven om hun aanpak passend te maken voor hun populatie en wijk: een kader dat de collega's in het veld verder kunnen invullen.'

Meer aandacht voor samenwerking

Nicky: 'We wilden vooral het goede behouden en uitbreiden. De opzet is breder, met een integraal kader voor kinderen van 0 tot 8 jaar en meer aandacht voor samenwerking met ouders en externe partners, onder het bekende motto 'It takes a village to raise a kid'. Er ligt nog steeds nadruk op het spel, maar dan verdiept met het belang van taal en interactie.' Inge: 'Nieuw is ook de aandacht voor inclusie: dat zie je mooi in het uitgangspunt 'Wie je ook bent, je hoort erbij!', ongeacht achtergrond of mogelijkheden.' Marleen: 'In de visie is ook een beweging zichtbaar van observerende naar ontwikkelingsgerichte professional, plus een expliciet en organisatorisch verankerde doorgaande lijn.'

'Met elkaar, voor elkaar – een rijke start'

Levenskunstenaar

Jennifer: 'We hebben verder het RVKO-begrip 'levenskunstenaar' praktisch gemaakt door de vraag te stellen wat dat betekent voor het kind zelf. De ruimte die de kinderen in het geheel krijgen, vind ik heel mooi. Daarmee ontstaat gelijkwaardigheid tussen de verschillende ontwikkelingsgebieden en meer nadruk op eigenaarschap bij de kinderen.'

Professioneel afwegingskader

Marleen: 'De wereld verandert snel en ook jonge kinderen hebben andere behoeften dan tien jaar geleden. Met deze visie zijn we allemaal weer helemaal up to date! En het is heel fijn dat we alle kinderopvanglocaties en scholen nu een gemeenschappelijke basis hebben om verder te kunnen.' Jennifer: 'We hopen dat alle jonge kind-professionals na de Inspiratiemiddag stof tot gesprek hebben. Dat ze met elkaar vanuit deze basis nadenken over wat deze visie in de eigen praktijk betekent voor de inrichting van de speel- leeromgeving, de dagindeling of de omgang met de kinderen.'

'Wie je ook bent, je hoort erbij!'

Inspirerend programma

Er waren 18 maart tien interactieve workshops die aansloten bij de vijf thema's, met onderwerpen zoals 'Taal begint thuis', 'De magie van muziek in de klas' of 'Verhalend ontwerpen als motor voor kennisrijk en kunstzinnig onderwijs'.

Ook dit jaar waren weer veel opvanglocaties en scholen vertegenwoordigd. Een aantal teams nam met een grote groep collega's deel aan het programma.

Ontwikkelingsgerichte aanpak

Nicky: 'Met dit programma wilden we alle deelnemers inspireren om actief aan de slag te gaan met het vertalen van de nieuwe visie in hun dagelijkse praktijk. Vanuit TJK en Team Onderwijs Kwaliteit zullen wij de opvanglocaties en scholen hierbij de komende tijd ondersteunen. Zo gaan wij concretere handvatten ontwikkelen, in de vorm van factsheets op basis van de vijf thema's uit de nieuwe visie. Inge: 'Je kunt deze nieuwe visie dan echt zien als een start van een nieuwe fase, een ontwikkelingsgericht traject waarin we allemaal van en met elkaar kunnen leren en samen verder komen. Het was mooi om te zien hoeveel enthousiasme en plezier er was onder de deelnemende jonge kind-professionals op de Inspiratiemiddag, dat belooft wat voor de toekomst!'

Team Jonge Kind en Taakgroep Jonge Kind bij de Inspiratiemiddag op 18 maart.

Vernieuwde visie

MET ELKAAR, VOOR ELKAAR - EEN RIJKE START

De gezamenlijke visie van de SKPR en de RVKO op de ontwikkeling van het jonge kind (0 tot 8 jaar) kent vijf richtinggevende thema's:

1. Brede ontwikkeling: uitgroeien tot levenskunstenaar;
2. Spelend en bewegend leren in een taalrijke omgeving;
3. Ontwikkelingsgericht werken;
4. Doorgaande leer- en ontwikkellijn met hoge verwachtingen van kinderen;
5. Samenwerking met ouders en ondersteunende partners als vanzelfsprekend onderdeel van het pedagogisch handelen.

Onze overtuiging: wie je ook bent, je hoort erbij!

De visie op de ontwikkeling van het jonge kind is geworteld in de overtuiging: wie je ook bent, je hoort erbij! Deze visie sluit aan bij de brede pedagogische benadering van beide organisaties en bij de kernwaarden uit het strategisch verhaal van de RVKO. Ons gezamenlijke doel is kinderen de ruimte te geven om zich breed te ontwikkelen tot levenskunstenaars: mensen die zichzelf kennen, zich verbonden voelen met anderen en met vertrouwen en creativiteit de wereld tegemoet treden.

1 Brede ontwikkeling:

UITGROEIEN tot LEVENS KUNSTENAAR

Kinderen ontwikkelen zich tot levenskunstenaars met hoofd, hart en handen. Dat vraagt om een breed ontwikkelingsperspectief waarin sociale, emotionele, motorische, cognitieve en creatieve vaardigheden evenwaardig zijn. We stimuleren eigenaarschap, zelfvertrouwen en veerkracht, zodat kinderen leren hun eigen weg te vinden en met plezier in het leven staan. In een rijke speelleeromgeving ontdekken zij zichzelf, leren keuzes maken, samenwerken en omgaan met succes en tegenslag, passend bij hun eigen tempo.

2 SPELEND en BEWEGEND LEREN in een rijke taalomgeving

Spel en beweging vormen de kern van leren. Spel is de natuurlijke manier waarop kinderen de wereld begrijpen. Beweging is essentieel voor hun fysieke, cognitieve en sociaal-emotionele ontwikkeling. Binnen en buiten krijgen zij ruimte om vrij te spelen, te bewegen en te onderzoeken, waarbij professionals het spel volgen en verdiepen. In een taalrijke omgeving ontdekken kinderen actief en betekenisvol. Professionals verrijken het spel, stimuleren taal, motoriek en interactie, en sluiten aan bij de nieuwsgierigheid en initiatieven van het kind.

3 ONTWIKKELINGS-GERICHT werken

Wij sluiten aan bij de unieke ontwikkeling van ieder kind. Vanuit veilige en vertrouwde relaties volgen we de ontwikkeling van het kind en sluiten we aan bij wat het al kan, wil en laat zien. We werken thematisch en cyclisch. Observatie, reflectie en afstemming sturen het aanbod, zodat kinderen zich in hun eigen tempo en op een betekenisvolle manier ontwikkelen.

4 DOORGAANDE LEER- en ONTWIKKELIJN met hoge verwachtingen van kinderen

De eerste acht levensjaren vormen één samenhangende ontwikkelperiode. Opvang en onderwijs werken intensief samen aan continuïteit en warme overgangen. Hoge, ontwikkelingsgerichte verwachtingen ondersteunen groei, vertrouwen en een doorgaande leer- en ontwikkelijn.

5 SAMENWERKING met OUDERS en ondersteunende partners

Ouders zijn gelijkwaardige partners in opvoeding en onderwijs. Door open communicatie en samenwerking met ondersteunende partners versterken we het pedagogisch netwerk rondom het kind en dragen we gezamenlijk zorg voor welzijn, ontwikkeling en toekomstperspectief. Ieder vanuit de eigen verantwoordelijkheid.

Column

Als je luistert, zeg je: 'Jij bent belangrijk!'

Haitske de Visser, leerkracht groep 6/7/8 en talentbegeleider HB, Montessorischool Capelle

Vrijdagochtend. Ik geef een lesje over verhaalsommen aan groep 7. Ik kijk naar Zarah, die vertwijfeld naar de opgave kijkt. Ze schrijft wat op, kijkt naar het antwoord van haar buurvrouw, en schrijft dat uiteindelijk over. Haar ogen spreken boekdelen: onzekerheid, twijfel, angst om het fout te doen.

Na het lesje neem ik haar even apart. Zarah zit nu een jaar bij mij in de klas, houdt van tekenen en verhalen vertellen, maar is erg onzeker over haar leren en zichzelf. Soms zegt ze bijna niets, maar haar ogen vertellen alles. En ik luister. Wanneer ik haar meeneem in mijn observatie, breekt ze. Met betraande ogen zegt ze: 'Ik vind het heel spannend om te leren.' Ze is bang fouten te maken, bang dat ze zich dom voelt, bang om uitgelachen te worden.

Ik laat een stilte vallen. In die stilte zit voor mij iets belangrijks: we doen het samen. Dat is zorgen voor elkaar in het onderwijs. Niet de grote gebaren of beleidsplannen, maar kleine momenten waarop iemand voelt dat hij of zij er mag zijn. Soms betekent zorgen voor elkaar dat je ruimte maakt, zelfs als het druk is. Dit moment ben ik er alleen voor haar – en dat maakt een verschil. Langzaam zucht ze, vertelt ze, en zie ik dat ze weer een beetje lucht krijgt. Voor een leerling kan dat alles betekenen.

'Ruimte maken'

Zorgen voor elkaar

Ik merk dat dit in onderwijsland niet altijd vanzelfsprekend is. Agenda's zitten vol, de druk op prestaties is hoog: echte aandacht lijkt soms een luxe. Maar juist die aandacht kan het verschil maken. Voor haar, maar ook voor mij. Want luisteren en er voor iemand zijn geeft energie, het herinnert me eraan waarom ik voor het onderwijs koos.

Iedere week leer ik iets van mijn leerlingen: geduld, eerlijkheid, kwetsbaarheid. En soms, als ze vertrekken met een glimlach, weet ik dat niet alleen zij steun krijgen, maar dat we elkaar sterker maken. Dat is de kern van zorgen voor elkaar in het onderwijs. Het is geen beleidsdocument of checklist, het is een gesprek, een oprechte vraag, een moment van aandacht.

Ik vertel Zarah dat ik alle vertrouwen in haar heb en dat we dit stapje voor stapje samen gaan ontdekken. Ze staat op, droogt haar tranen en geeft me een knuffel.

Die middag vertel ik haar ouders over ons gesprek. Hun reactie zegt alles: 'Bedankt voor de extra steun, we waarderen het enorm dat je ons kind ziet!' Ook dit is zorgen voor elkaar: de driehoek ouder-kind-leerkracht warm houden.

Zorgen voor elkaar begint klein. Een luisterend oor, een glimlach, een hand op de schouder. Maar voor iedere Zarah kan het een groot verschil maken!

Zorg voor elkaar begint bij samenwerken met ouders en de keten

Een kind komt nooit alleen naar school. Want achter elke leerling staat een ouder of verzorger, een thuissituatie en een verhaal. 'Zorg voor elkaar' krijgt pas betekenis wanneer onderwijsprofessionals en ouders/verzorgers elkaar niet alleen ontmoeten, maar ook begrijpen. Met het kind stevig in het midden.

Zorgen voor elkaar

'Zorg voor elkaar vraagt om professioneel samenwerken'

Wat een kind thuis meemaakt, werkt door in de klas. En wat er op school gebeurt, werkt thuis door. Daarom is het samenwerken met ouders, nauw verbonden met goed onderwijs. Die verwevenheid vraagt om vakmanschap, niet om trucjes of protocollen. Een nieuw vakgebied, dat ook wel 'parentagogiek' genoemd wordt.

De gemiddelde ouder bestaat niet

Volgens Joyce Poiesz, programmaleider 'Samen Professionaliseren' van Thomas More Hogeschool, gaan sommige scholen nog uit van een fictieve 'gemiddelde ouder'. In de praktijk ontmoet je juist allerlei soorten ouders of belangrijke personen van invloed op het leven van het kind. Ouders die vanzelf aansluiten, juist uitgenodigd willen worden of niet komen. Of ouders met stress, taalbarrières of culturele verschillen. Er bestaat geen uniforme, 'gemiddelde' ouder, dus schiet een generieke aanpak per definitie tekort. Een effectief partnerschap tussen school en gezin vraagt om maatwerk dat past bij de verschillende achtergronden, draagkracht en verwachtingen van ouders.

Poiesz stelt dat we binnen het onderwijs het oudercontact niet meer moeten zien als een persoonsafhankelijke vaardigheid ('zij kan dat gewoon goed'), maar als professioneel handelen binnen een team. 'Lastige situaties kun je niet afdoen als individueel falen, wel bespreken als gezamenlijke leervraag. Zo wordt zorg voor elkaar ook zorg voor collega's.'

Minder oordeel, meer professionele ruimte

Ook heeft het te maken met de term 'ouderbetrokkenheid', die niet helemaal correct is. Poiesz: 'Het helpt om te stoppen met de vraag of een ouder 'betrokken genoeg' is. Alle ouders zijn betrokken bij hun kind. De echte vraag is: hoe ga jij als professional om met verschillen in verwachtingen, emoties en perspectieven? En zijn er meer betrokkenen als learning partner in te zetten voor het kind dan alleen de ouders, bijvoorbeeld de sportleraar of oma?' Precies dát vraagt om een andere houding. Niet de ouders overtuigen of corrigeren. Wel begrijpen, begrenzen en afstemmen.

Samen sta je sterker dan alleen

Poiesz gaat verder: 'Onderwijs doe je niet alleen. Toch ervaren veel professionals dat wel zo.' En dat terwijl afgestemde samenwerking met collega's, ondersteunend personeel, ouders en externe partners, ruimte en lucht geven. Wanneer rollen duidelijk zijn en verwachtingen worden gedeeld, hoef je niet alles zelf te dragen. 'Samenwerken betekent dat je bewuster afstemt: wie beslist waarover, wie heeft welke expertise en hoe houden we het kind centraal?' Die samenwerking vraagt ook om een gedeelde taal. Met ouders, collega's en binnen de bredere keten rondom het kind. Besluiten neem je niet vóór ouders en kinderen, maar mét hen.

Van visie naar vakmanschap

Zorg voor elkaar vraagt om bewust professioneel handelen. Dat is geen kwestie van karakter of talent. 'Samenwerken met ouders, omgaan met verschillen, grenzen stellen en verbinding houden: dat zijn vaardigheden die je kunt ontwikkelen. Net als didactiek of pedagogiek.'

Vanuit die overtuiging ontwikkelt Thomas More Academie opleidingen en trainingen die onderwijsprofessionals hiermee ondersteunen. Niet om ouders en externe partners te veranderen, wel om professionals steviger in hun rol te laten staan. Bijvoorbeeld met de training 'Vanuit zelfvertrouwen communiceren met ouders' waar de focus ligt op gesprekken die soms spanning oproepen. Poiesz: 'Hier leer je hoe je keuzes maakt in communicatie, regie houdt en emoties hanteert, zonder de relatie te verliezen.'

Samenwerken doe je niet alleen

Ook de training 'Samenwerken met kind, ouders en de keten' sluit nauw aan bij dit thema. 'Hierin staat het bewust en gelijkwaardig samenwerken centraal: met collega's, met ouders, met kinderen en eventueel met externe partners. Wie doet wat? Waar ligt de verantwoordelijkheid? En hoe neem je beslissingen samen, zonder dat rollen vervagen?'

Inclusie

Het onderwerp heeft ook raakvlakken met inclusie en kansengelijkheid. Poiesz: 'Bij de training 'Inclusief gedrag' leren we onderwijsprofessionals gedrag te begrijpen, en niet te zien als een probleem dat 'opgelost' moet worden. Dat maakt dat zorg gedeeld wordt. En in 'Talige diversiteit in de klas' staat het werken met meertalige leerlingen en hun ouders centraal. Door aandacht te hebben voor taal, cultuur en identiteit voelen leerlingen zich gezien, ouders voelen zich erkend en de samenwerking wordt gelijkwaardiger.'

Zorg voor elkaar, professioneel vormgegeven

Zorg voor elkaar is geen extra taak. Het is een wezenlijk onderdeel van samen professioneel handelen. Poiesz: 'Als we willen dat kinderen zich veilig en gezien voelen, moeten we ook zorgen voor de mensen om hen heen. Dat begint bij hoe we samenwerken. Met ouders, met collega's én met elkaar.'

Parentagogiek (uitspraak: parènta-gogiek)

richt zich op het professionele handelen van onderwijsprofessionals in de relatie met ouders. Het idee: sterker vakmanschap in oudercontact draagt bij de ontwikkeling van het kind én aan het werkplezier van professionals.

'Inmiddels al vijf generaties'

Er wordt geschoten met drie soorten bogen: de barebow of 'kale boog', de Olympische recurve-boog en de compound-boog. Deze zijn in oplopende mate voorzien van technische hulpmiddelen, zoals contragewichten, een vizier en ga zo maar door. De compound wordt ook wel 'boog met zijwieltjes' genoemd. Per boog zijn er verschillende afstanden, variërend van 18 meter binnen, tot 50 en 70 meter buiten. Er wordt geschoten op doelen met gekleurde ringen, blazoenen getehen.

Bert Cuypers werkt sinds 1996 bij de RVKO: eerst vijf jaar bij de Hildegardisschool, toen 17 jaar op de Valentijn en daarna weer acht jaar op de Hildegardis. 'Ik heb met name veel voor de bovenbouw gestaan en sta ook nu voor een groep 8. Daarnaast was ik vaak vliegende kiep, als vervanging van collega's. Ik vind die afwisseling leuk: het houdt me scherp en zo hebben wat meer leerlingen af en toe een man voor de klas.'

Bert: 'Er zijn 's winters allerlei soorten indoorwedstrijden: regio-, rayon- en bondskampioenschappen. Ik ben dit jaar regio- en rayonkampioen geworden en heb in maart deelgenomen aan de landelijke bondskampioenschappen. Ik ben ooit begonnen op de recurve, heb daarna een tijd met de compound geschoten en ben nu helemaal terug naar de barebow zonder vizier of stabilisatie. Ik train zo'n drie keer per week bij onze club ARC Rotterdam, in Schiebroek en doe aan conditie- en krachttraining in de gym.'

Bert komt uit Limburg, waar hij ook de pabo volgde: 'Mijn overgrootvader, grootvader én mijn vader deden aan boogschieten, maar ik vond dat een saaie sport, dus ik ging handballen. Mijn afstudeerstage deed ik in Rotterdam en dat beviel zo goed, dat ik hier ben blijven hangen. Ik zocht een meer individuele sport en liep in 1998 op tegen boogschietclub De Romeinen. Ik bleek aanleg voor de sport te hebben en vond het leuk, dus ik heb me er helemaal op gestort. Ik ben nogal fanatiek en wil graag winnen, dus ik trainde veel en maakte snel progressie. Ik ging aan wedstrijden meedoen en werd al snel clubkampioen, Koning heet dat. Na drie keer achter elkaar Koning mag je jezelf Keizer noemen en dat bereikte ik ook al snel.'

Boogschieten wordt steeds populairder in Nederland en dat merken ze bij ARC ook. Bert: 'We hebben een wachtlijst van zo'n 100 mensen, waaronder veel jongeren. Om geïnteresseerden toch alvast te laten proeven van de sport, bieden we beginnerscursussen aan. Mijn eigen dochter gaat regelmatig met me mee naar de baan en is daarmee de vijfde generatie boogschietster in onze familie.'

Boogschieten is een Olympische sport, die 's zomers buiten plaatsvindt en 's winters in een hal. Er zijn verschillende disciplines: doelschieten op de baan, en veldschieten en 3D-schieten in het terrein.

Bert heeft zich dit jaar gekwalificeerd voor het Nederlands Kampioenschap in Den Bosch, waar hij begin februari na een sterke voorronde helaas sneuvelde in de finales.

De hobby van... Bert Cuypers
'Boogschieten met en zonder zijwieltjes'
In deze rubriek stellen wij RVKO-collega's voor met een bijzondere hobby. Deze keer: Bert Cuypers, leerkracht groep 8 op de Hildegardisschool. *Tekst: Philip Reedijk.*

Carlijne van den Berg (l) en Christa Holleboom.

'Ik heb er echt heel veel aan gehad – en nog steeds'

Peercoachpool voor starters Gun jezelf ondersteuning door ervaren collega's

Als startende leerkracht komt er een hoop op je af. Nieuwe groepen, gesprekken met ouders, afstemming met collega's, keuzes in je lespraktijk: dat kan allemaal best spannend zijn. Bij de RVKO sta je er niet alleen voor! *Tekst: Philip Reedijk.*

Sinds 2020 kent de RVKO een peercoachpool van ervaren collega's die beginnende leerkrachten coachen en ondersteunen. Als coach krijg je tijdelijk een uitbreiding op je normale contract. Naast de nodige ervaring is de enige voorwaarde dat je een coach-opleiding hebt gevolgd en zelf voor de klas staat.

Momenteel bestaat de peercoachpool uit zes ervaren collega's, die samen zo'n 20 startende collega's coachen. Gymleraar Robbert van der Velde legt zich daarbij volledig toe op de coaching van startende gymnastieklerkrachten. Leerkracht Christa Holleboom (Oscar Romeroschool) coördineert de pool en begeleidt zelf ook starters.

'Je bepaalt zelf vorm en inhoud van de coaching'

Maatwerk

Christa: 'Startende leerkrachten die dat willen, kunnen zich bij mij melden: zij-instromers in opleiding of afgestudeerde pabo-studenten. Je kunt tot drie jaar na je afstuderen gebruikmaken van peer coaching. Samen onderzoeken we dan waar je behoefte aan hebt. Als starter formuleer je zelf je hulpvraag, maar er zijn ook collega's die coaching vragen zonder dat ze al een concrete vraag hebben. Het kan echt van alles zijn: hoe je een bepaalde reken- of taalles kunt aanpakken, hoe je een oudergesprek voorbereidt en voert, hoe je kunt omgaan met inclusie en diversiteit, en ga zo maar door. Als we je gematcht hebben met een coach, ga je samen op zoek naar wat er precies voor jou nodig is. Uiteindelijk bepaal je vorm en inhoud helemaal zelf, in overleg. Ook de lengte van het traject en het aantal uren per maand is open.'

'Het is echt maatwerk. Het gaat om coaching en waarderende ondersteuning, dus geen beoordeling. Je coach is een collega met ruime ervaring in het onderwijs, maar het uitgangspunt is gelijkwaardigheid: jullie leren van én met elkaar. Jouw ontwikkeling en jouw vragen staan centraal. Met peer-coaching investeer je in jezelf: in je professionele groei, in verbinding met collega's en in het versterken van elkaar als onderwijsprofessionals.'

Carlijne van den Berg werkt na haar pabo-opleiding aan de Thomas More Hogeschool sinds 2023 bij de RVKO; eerst op de Albert Schweitzerschool en sinds 2025 op de Willibrordschool.

Carlijne: 'Op de Albert Schweitzer krijgt elke starter een coachingstraject aangeboden. Ik zou daar zelf niet snel aan denken, maar in de praktijk beviel het me heel goed. Christa werd mijn coach. Het was een heel open, waarderend traject, zonder beoordeling, puur feedback en tips. Ik had op dat moment geen echte hulpvraag, maar al gaande kwamen we op verbeterpunten, zoals bijvoorbeeld hulp bij een werkles of gedrag van een kind. Het draait echt om jouw eigen behoefte, je bepaalt zelf waar je over wilt praten en waar je feedback over wilt hebben. Ook de frequentie van de gesprekken en de lengte van het traject bepaal je zelf.'

'Peer coaching is fijn, zeker als je net begint voor de klas. Je hebt veel vragen, maar wilt niet met elk dingetje naar je directe collega's lopen. Soms kan dat ook best spannend zijn: een coach van buiten je school is dan veel laagdrempeliger. Het fijne is dat het echt helemaal om jou gaat, jouw vragen staan centraal en alles is vertrouwelijk. Ik zou het zeker aanraden voor startende leerkrachten, het geeft je meer vertrouwen in je dagelijkse werk als je weet dat je altijd terecht kunt bij iemand met veel ervaring. Mijn coachtraject is al lang afgelopen, maar ik heb een goede band met Christa en ik kan haar altijd even bellen als ik met iets zit.'

Wil jij ook gecoacht worden of wil je eerst meer weten? Een flyer met meer info is te downloaden via RVKO Nieuwsbrief 509 van 4 februari 2026. Of mail met Christa Holleboom: christa.holleboom@rvko.nl. Ook collega's die willen coachen, zijn van harte welkom.

Voor jou gelezen!

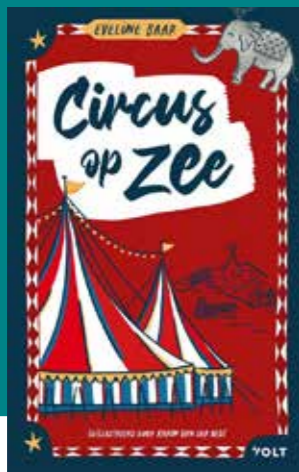
Noëlle Engels (leerkracht op de Theresiaschool in Rotterdam-Zuid) bespreekt in elke editie van de Koerier een aantal kinderboeken.

Zorgen voor elkaar begint met kleine dingen: een glimlach, een vriendelijk gebaar, een oprechte vraag. Maar dat staat of valt met open staan voor elkaar. Het is wat je laat groeien als mens, en (kinderboeken-)auteurs laten dat vaak meesterlijk zien.

Er zijn zoveel prachtige boeken waarin naar elkaar omgekeken wordt, zo'n beetje elk boek dat je uit de kast pakt, past bij het thema. Ik hou het daarom kort, want élk boek is een kans om je blik te verbreden, empathie te laten groeien en de wereld een beetje beter te maken. Dus: lees! Lees zelf, lees met je klas en herken alle manieren waarop we voor elkaar kunnen zorgen.

Ik eindig met een citaat uit Circus op zee: 'Wees, waar je ook bent, een slurf en een tent.'

Onderzoek, net zo nieuwsgierig als een olifant, wie je zelf diep van binnen bent. En zet een tentje op, een plek waar ook de ander veilig zichzelf kan zijn.'

Circus op zee

Auteur: Eveline Baar
Illustrator: Karin van der Vegt
Uitgever: Volt

Jula en Rein mogen niet meer mee met het circus waar hun ouders werken. Zij moeten naar de 'Stenen school'. Door de verhalen van hun 'Grote oma' voelen ze zich minder alleen gelaten. Circus op Zee vertelt het verhaal van Circus Sarrasani. De directeur zag in de jaren voor de oorlog dat 'zijn mensen' in gevaar zouden komen. Zorgen voor elkaar is in donkere tijden extra moeilijk. Hij ging met het circus op tournee om geld voor een overtocht naar Zuid-Amerika bij elkaar te brengen. Uiteindelijk is dat gelukt, en zijn zo veel levens gered. Dit waargebeurde verhaal wordt op een mooie manier verweven met het verhaal van Jula en Rein, dat in onze tijd speelt. Geschikt voor de bovenbouw.

Kiezel

Auteur: Bouwien Jansen
Uitgever: Luitingh-Sijthoff

Kat en haar ouders begrijpen elkaar niet. Kat houdt van rondstruinen, rommelige en gezellige kamers en haar hond Beest. Haar ouders houden van geld en strakke, schone huizen. Kat voelt zich bepaald niet geliefd.

Als haar oom Roemer overlijdt, vindt Kat een steen in zijn bureau. Die kiezel zet haar leven op z'n kop. Ze vindt mensen die wel voor elkaar zorgen – en voor haar. Samen met haar vrienden komt ze achter het geheim van oom Roemer, en van de kiezel. Maar ook van haarzelf, want er blijkt iets aan de hand te zijn met haar ouders...
Geschikt voor midden- en bovenbouw.

Column Identiteit Zorgen voor elkaar

Liesbeth Stalmeier, beleidsmedewerker Identiteit

In het tweede jaar is er op de Thomas More Hogeschool een project identiteit, waarbij studenten nadenken over wie zij zijn als mens en als leerkracht in wording. Wat verandert er in jou, als je voor een groep gaat staan en al die ogen op jou gericht zijn? Wat doet het met je, als je de verantwoordelijkheid krijgt voor de ontwikkeling en het welzijn van leerlingen? Als jij 'de volwassene' bent, van wie een veilig pedagogisch klimaat wordt verwacht in de klas? Het kan niet anders, of je identiteit verandert daardoor. Het is belangrijk om authentiek te zijn en dicht bij jezelf te blijven. Dat kan alleen maar, als je jezelf kent.

Onderwijsmensen zijn er in allerlei soorten en maten. Kijk maar binnen je team: iedereen is anders, we hebben allemaal een eigen stijl. Bij de RVKO en de TMH wordt 'eigen-wijsheid' aangemoedigd: dat je laat zien wie je bent, dat je niet klakkeloos handelt omdat het nu eenmaal altijd zo wordt gedaan en vooral dat je goed naar je leerlingen kijkt: hoe gaat het met hen? Zijn de omstandigheden zo, dat zij zich vrij en veilig kunnen ontwikkelen? Als de thuissituatie van een kind lastig is, hebben leerkrachten dat vaak snel in de gaten. Je krijgt lange voelsprietten, in het onderwijs.

'Lange voelsprietten'

Je zou deze houding – die gaandeweg een levenshouding wordt – 'zorgzaamheid' kunnen noemen. Een belangrijke eigenschap voor wie in het onderwijs werkt, misschien is het zelfs een vereiste. Hoe wil je dit werk doen, als je geen belangstelling hebt voor je leerlingen? Als het je niet uitmaakt hoe ze in hun vel zitten en of iedereen erbij hoort? Zorgzaamheid wordt niet getoetst op de pabo, het wordt niet apart genoemd op de beoordelingsformulieren van de praktijk. Maar tussen de regels door staat het er wel.

Afgelopen week was ik in het kader van het project identiteit twee keer een etmaal in een klooster, met een groep studenten. Het viel me op hoe zorgzaam ze waren. Lekker eieren koken en bakken voor het ontbijt, pantosti's maken, samen de boel opruimen, zorgen dat iedereen erbij is voor activiteiten en opletten hoe mensen erbij zitten. De gesprekken gaan regelmatig over de stage en over leerlingen, door wie zij zijn geraakt. Dan voel je de betrokkenheid en soms ook de bezorgdheid. In anderhalf jaar tijd zijn ze van middelbare scholieren uitgegroeid tot serieuze leerkrachten in opleiding.

Over zorgzaamheid gesproken: dit is de laatste column die ik schrijf, voor de Koerier. Begin december is ons eerste kleinkind geboren. Vanaf 1 maart gaan we één dag per week op hem passen. Het betekent dat ik stop als beleidsmedewerker identiteit RVKO en alleen doorga als docent. Bedankt voor het lezen van deze columns!

Onverwacht **bezoek!**

Een onaangekondigd inspectiebezoek: het klinkt spannend, maar het is vooral een momentopname van de dagelijkse praktijk op school. De afgelopen tijd kregen drie RVKO-scholen zo'n bezoek van de Onderwijsinspectie: De Bavokring, de Augustinusschool en de Albert Schweitzerschool. Hoe hebben zij dit ervaren en welke tips hebben ze voor andere scholen?

Tekst: Philip Reedijk.

De Onderwijsinspectie kan basisscholen zonder aankondiging bezoeken om zicht te krijgen op de kwaliteit van het onderwijs, het leren van kinderen en hun veiligheid in en om de school. De achterliggende reden voor deze aanpak is dat de Inspectie onvoldoende mankracht heeft voor de reguliere vierjaarlijkse bezoeken. Door deze quickscans kunnen ze beter prioriteren en bepalen welke scholen ze vaker of juist minder vaak willen bezoeken voor een reguliere, uitgebreide inspectie. Deze inspecties beginnen allemaal met een telefoontje in de ochtend, vóór schooltijd en bestaan uit korte lesbezoeken, gesprekken met de directie en leerlingen.

Bavokring: 'We konden ons eigen verhaal kwijt'

Kristel van Dalsum, directeur van De Bavokring in Rotterdam-Kralingen: 'Ze vertellen dan dat ze over een uurtje langskomen en wat precies de bedoeling is van het bezoek. Ze gaven aan dat ze graag vier klassenbezoeken wilden afleggen en een rondleiding en gesprekjes door leerlingen. Het bezoek wordt afgesloten met een gesprek met de directie en de IB'er. Hierbij komen vragen aan de orde zoals: krijgen de kinderen goed les, leren ze genoeg en zijn ze veilig in en om de school? We kregen ook het verzoek een aantal OPP's (OntwikkelingsPerspectiefPlannen) te laten zien van kinderen die tijdens het bezoek waren opgevallen. Die zijn ook echt gecontroleerd of ze aan de wettelijke eisen voldoen.'

Waarderend gesprek

Kristel: 'Het was wel even schakelen: ik moest m'n agenda van die ochtend schoonvegen en overleggen met het team welke klassen in aanmerking kwamen voor een bezoek, want dat kun je zelf bepalen. Ook moesten we een aantal leerlingen selecteren voor de rondleiding. Wij vonden het bezoek prettig en constructief. De toon was vriendelijk, open en waarderend. We konden ons eigen verhaal kwijt en kregen voldoende ruimte om aan te geven waarom wij bepaalde keuzes hebben gemaakt, welke ontwikkeling we hebben ingezet en waar we trots op zijn.'

Albert Schweitzer: 'Doe vooral wat je altijd doet'

Ook het Albert Schweitzer Kindcentrum in Rotterdam-Overschie kreeg vroeg in de ochtend een telefoontje, vertellen schoolleiders Bianca Dolman en Debby Buijnsters: 'Onze receptioniste schrok daar eerst een beetje van, maar wij hadden zoiets van 'Prima, jullie zijn van harte welkom!'. Een half uur later stond de inspecteur op de stoep. Wij hadden intussen onze collega's geappt over het bezoek: 'Doe vooral wat je altijd doet, wij hebben het volste vertrouwen in jullie!'. We hebben ook Team Onderwijskwaliteit (TOK) op het bestuursbureau op de hoogte gesteld. Martijn Redegeld van TOK heeft ons de afgelopen jaren begeleid op het gebied van onderwijskwaliteit en hij sprong meteen op zijn fiets om mee te komen kijken.'

Ontspannen bezoek

Debby: 'Het was een ontspannen bezoek: eerst ging Bianca met de inspecteur naar een paar bovenbouwklassen, daarna ben ik met haar naar de onderbouw geweest. Je stapt willekeurig een klas binnen, de inspecteur gaat zitten, luistert, kijkt eens in een map, stelt af en toe een vraag aan een leerkracht of een leerling. Het viel ons op dat ze Bianca en mij dezelfde vragen had gesteld, als ze apart met ons praatte: alsof ze even wilde checken of wij op dezelfde lijn zaten. Na afloop was er een gesprek met ons, onze IB'er en Martijn. Daarna ging de inspecteur nog met een aantal kinderen in gesprek. Al met al waren we tot een uur of twee 's middags bezig. Aan de kinderen vroeg de inspecteur bijvoorbeeld of ze vonden dat ze goed les kregen, of ze met vragen terecht kunnen bij hun leerkracht en welk cijfer ze de school zouden geven. Dat bleek een 8,5! En daar doen we het dus voor!'

Bevestiging

Bianca: 'De inspectie kijkt naar drie dingen: krijgen de leerlingen goed les, leren ze voldoende en voelen ze zich veilig? Het was voor ons goed om eens naar onze school te kijken vanuit dit perspectief. We werken hier met het hele team al een tijd hard aan onze kwaliteit en het was fijn om bevestigd te krijgen dat we goed bezig zijn en dat we onze ontwikkelpunten zelf ook scherp in beeld hebben. De volgende dag ontvingen wij een taart van de RVKO om met het hele team de mooie bevindingen te vieren!'

Jacqueline Lowes (l) en Annemiek van Venrooij.

'Ik oordeel nooit, ik ben er gewoon om mensen te helpen'

Brugfunctionarissen

Steun voor ouders en voor de school

Zorgen voor elkaar zit diep in de genen van de RVKO. Niet voor niets is zorg één van de zeven kernwaarden van de organisatie, vastgelegd in ons strategisch verhaal. We willen zorgen voor onze eigen mensen, onze kinderen en hun families, ook als het soms even tegenzit. Sinds schooljaar 2024-2025 zetten we, met behulp van een landelijke subsidie, brugfunctionarissen in op 30 RVKO-scholen om de samenwerking tussen school en thuis verder te versterken. *Tekst: Philip Reedijk.*

'Praten, luisteren en regelen'

De thuissituatie van een kind is van invloed op het leren op school, in positieve, maar helaas ook in negatieve zin. Stress door zorgen, ziekte of gebrek aan geld bij ouders of belemmeringen in basisvoorzieningen thuis kunnen effect hebben op het welbevinden, welzijn en leervermogen van kinderen. Op RVKO-scholen en SKPR-peutergroepen willen we proactief inspelen op signalen én begrip tonen naar ouders. De brugfunctionaris vervult hierin een belangrijke rol, als steun voor ouders én de school. De wijze waarop hier invulling aan wordt gegeven, verschilt per locatie en sluit aan bij de specifieke context en behoeften van de school.

Verbinding

De brugfunctionaris is een medewerker op school die laagdrempelig beschikbaar is voor ouders en leerlingen voor zaken die thuis spelen. Het gaat om vragen die niet schoolgebonden zijn, maar daar wel invloed op hebben. Hierdoor kunnen vragen en zorgen in de thuissituatie preventief worden aangepakt. Alles is gericht op een positieve ontwikkeling en het leren van de kinderen. Aandachtsgebieden zijn bijvoorbeeld armoede, zorg thuis, participatie in de wijk of gezondheid.

Sinds 2024 ontvangen zo'n 30 RVKO-scholen voor drie jaar subsidie van het Rijk voor het werk van de brugfunctionaris. Halverwege deze periode is dit een mooi moment om enkele ervaringen te delen.

Jacqueline Lowes is brugfunctionaris op de Paus Johannes in Spijkenisse: 'Ik ben hier in 2022 begonnen als onderwijs-assistent, met als nevenopdracht het contact met de ouders te versterken. We hadden de indruk dat sommige ouders best een steuntje in de rug konden gebruiken, maar het lastig vonden om de juiste ingang te vinden. Ik ben begonnen met het organiseren van koffie-ochtenden, om de ouders te leren kennen en vertrouwen op te bouwen. Het is belangrijk dat mensen je kennen en weten te vinden als ze met vragen zitten. Maar ik krijg natuurlijk ook signalen via leerkrachten of IB'ers.'

Huisbezoeken

Inmiddels legt Jacqueline bij elk nieuw gezin een huisbezoek af: 'Ik luister naar waar behoefte aan zou kunnen zijn en geef uitleg over de mogelijkheden. Ik attendeer ze dan bijvoorbeeld op de Rode Kruis-boodschappenkaart, waar onze school aan deelneemt. Niet iedereen wil dat, maar voor een aantal gezinnen is dat echt een welkome aanvulling. Ook vertel ik over onze kast met producten die mogen worden meegenomen: verzorgingsproducten, maandverband, enzovoort.'

Stichting Kinderhulp

Een enkele keer komt Jacqueline echt schrijnende situaties tegen: 'Een meisje van onze school woonde met haar moeder bij het Leger des Heils. Ze kregen een woning toegewezen in een andere gemeente, maar dan stoppen alle uitkeringen en toelagen in de ene gemeente, terwijl de nieuwe gemeente zo'n zes weken nodig heeft om alles op te starten. Ze zaten dus in een leeg huis, zonder geld. Ik heb toen via Stichting Kinderhulp geld geregeld om wat meubels aan te schaffen. In andere situaties zorg ik voor kledingbonnen, bedden of een laptop. Ik oordeel nooit, ik ben er gewoon om mensen te helpen.'

Netwerk

Jacqueline heeft hard gewerkt aan het opbouwen van een lokaal netwerk van hulpverleners, scholen en andere instanties in Nissewaard, om zo samen gezinnen te kunnen helpen. 'Ik werk ook nauw samen met Stichting Kinderhulp en met mijn collega Ana Pereira van De Akkers in Spijkenisse. Het is fijn dat er vanuit de RVKO ondersteuning is, bijvoorbeeld op het gebied van kennisuitwisseling op gezamenlijk bijeenkomsten met collega-brugfunctionarissen van andere scholen.'

Heb jij tips voor scholen die aan de slag willen met het versterken van de band met ouders?

Jacqueline: 'Je moet zichtbaar zijn, bij de deur staan, ouders opzoeken, je bekend maken. Ik stuur regelmatig berichten via onze ouderapp SocialSchools, bijvoorbeeld over de boodschappenpas, het Jeugdfonds of Stichting Leergeld. Als brugfunctionaris bestaat je werk vooral uit praten, luisteren en regelen.'

'Helpen met het versterken van veerkracht bij het kind'

Haar collega Annemiek van Venrooij beaamt dat. Annemiek is officieel gepensioneerd, maar werkt nog als brugfunctionaris/kansencoach op de Mariaschool Taandersplein in Rotterdam-West: 'Ik werkte 26 jaar als leerkracht op de Mariaschool, dus ik ken iedereen en iedereen kent mij. Als brugfunctionaris moet je zichtbaar zijn: bij de deur, bij alle events en ga zo maar door. Ik leid bijvoorbeeld namens school de Oudercommissie en organiseer koffieochtenden voor ouders, twee keer per maand. Behalve zichtbaarheid levert dat soms signalen op waar mijn hulp nodig zou kunnen zijn. Ook leerkrachten attenderen me soms op iets dat hen is opgevallen, zoals een kind dat zonder ontbijt naar school komt of 's winters in een heel dun jasje loopt.' Ouders met ervaringen geven ook andere ouders een tip of zetje om even langs te lopen.

Veerkracht versterken

Annemiek werkt samen met een aantal vaste partners, zoals Team Toekomst, die kunnen helpen met grote problemen zoals woonruimte, inboedel of financiën. 'Als school kunnen wij de fundamentele problemen niet zelf oplossen, maar we kunnen wel helpen en werken aan het versterken van veerkracht bij kind en gezin. Bijvoorbeeld door een gezin in contact te brengen met de juiste instanties of organisaties. Of door het regelen van afleiding via sport, muziek of lidmaatschap van een vereniging zoals scouting. Als brugfunctionaris ben ik dan eigenlijk de draaischijf tussen al die verschillende partners en de gezinnen.'

Concrete hulp

Ook op de Mariaschool staat een uitdeekast met verzorgingsproducten en voedsel, voor wie dat nodig heeft. Annemiek: 'Een goede kennis van mij heeft een cosmeticawebshop die een of twee keer per jaar een grote donatie in natura doet. Afgelopen Kerstmis konden we zo elke ouder een lekker stuk zeep aanbieden. En daarnaast krijgen we natuurlijk via de RVKO af en toe producten om uit te delen. Vroeger werkten we met waardebonnen voor kleding, maar dat bleek een risico omdat ze snel verlopen. Inmiddels houden we een spaarpotje aan, waarmee we rechtstreeks kunnen helpen: ik ben laatst bijvoorbeeld voor een leerling een fiets gaan kopen. Vaak krijgen we kleding van ouders, die we dan weer verdelen. Ik heb een voorraadje jassen en truien op school voor kinderen die te dun gekleed naar school komen, die geef ik dan meteen mee. Ook maken we gebruik van de gemeentelijke Sportbank, voor gymkleding en schoenen.'

Alle kinderen op de Mariaschool krijgen elke dag een lunch, fruit en melk aangeboden, die wordt voorbereid door een team van betrokken ouders. Annemiek: 'En als we merken dat kinderen zonder ontbijt op school komen, geven we ze even een boterham of een plak koek.' Het belangrijkste voor een brugfunctionaris, behalve zichtbaarheid, is volgens Annemiek: 'Je eigen film loslaten, geen waardeoordeel vellen, er open in staan. Begin klein, je kunt niet alles in één keer oplossen. Soms is verwijzen of helpen bij het regelen van iets al voldoende.'

Personalia

27 juli 2025, **Lucien Gabriël**,
zoon van Fabienne Vuijk-
Hendriks, Laurens Lyceum

12 oktober 2025, **Luka**,
zoon van Petra Buijs,
Theresiaschool

8 november 2025, **Novin**,
zoon van Roel van Eijk,
Het Octaaf

10 november 2025, **Dean**,
zoon van Lisa Zuijderwijk,
De Bavokring

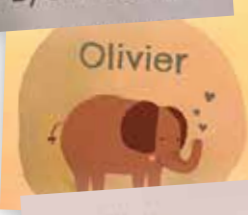
16 november 2025, **Avelie**,
dochter van Charlotte van
Die, Dr. Schaepmanschool

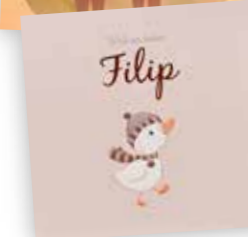
24 november 2025, **Pip**,
zoon van Janneke Wijers,
De Provenier

25 november 2025, **Lyam
James**, zoon van Quin den
Haan en Danique Legerstee,
De Pionier en Park16Hoven

26 november 2025, **Olivier**,
zoon van Mark Lutjeboer,
SBO Laurens Cupertino

28 november 2025, **Filip**,
zoon van Luna Čakarević,
De Horizon

26 november 2025, **Sophie**,
dochter van Sanne Janse,
Laurens Cupertino

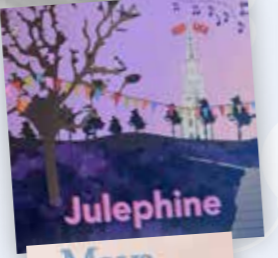
30 november 2025, **Sarah**,
dochter van Evy van den Broek,
De Wingerd

2 december 2025, **Madelief**,
dochter van Tine Noordzij,
Fatimaschool

13 december 2025, **Annika
Sophie**, dochter van Lianne
Winkel, Oscar Romeroschool

20 december 2025,
Julephine, dochter
van Quirine van 't Hoog,
De Provenier

1 januari 2026, **Moys**,
zoon van Soraya Hamerslag,
De Wingerd

4 januari 2026, **Moesa**,
zoon van Miriam el Marzguioui
en Youri Appeljan, De Provenier
en Hildegardis

6 januari, **Milou Maria**,
dochter van Rebecca de Graaf,
De Contrabas

11 januari 2026, **Charenne**,
dochter van Franklin Martis,
Augustinusschool

14 januari 2026, **Joya**,
dochter van Diandra
Steenhouwer,
St. Michaëlschool

28 januari 2026,
Ela Liyana, dochter
van Naim Haspolat,
Stephanusschool

28 januari 2026, **Maud**,
dochter van Michelle
Gabriël, De Oosthoek

29 januari 2026, **Moos**,
zoon van Joost Bouwman,
SBO Laurens Cupertino

14 februari, **Soof**, dochter
van Fenna Stigter en Wijnand
Alkemade, De Oosthoek en
De Wingerd

Benoemingen

Tristan Weber	Directeur De Klimophoeve	01-01-2026
Erika Zeulevoet	Directeur Jozefschool	01-01-2026
Rick van Leeuwen	Adjunct-directeur Mr. Van Eijckschool	01-02-2026
Danielle van den Heuvel	Adjunct-directeur Müllerpier	23-02-2026
Maïke Verboon	Waarnemend directeur Waldorfschool	01-03-2026
Annemarie Kronenburg	Adjunct-directeur Dominicus	23-03-2026
Jaco van den Aardweg	Adjunct-directeur Willibrordschool	01-04-2026

Imelda Holland	Emmausschool	25	01-01-2026
Reinanke Spriensma	Oscar Romeroschool	25	01-01-2026
Annemieke van Tilborg	Nicolaas	40	05-01-2026
Jolanda van der Linden	Dr. Schaepmanschool	25	09-01-2026
Wendy de Best-Raaff	Paus Joannesschool	25	09-01-2026
Age Put	Paus Joannesschool	40	21-01-2026
Astrid Haasdijk	Agnesschool	25	25-01-2026
Marjolein Meijer	Willibrordschool	25	25-01-2026
Sylvie Hendriks	Valentijnschool	25	26-01-2026
Ivy van Genderen	Mariaschool Taandersplein	40	18-02-2026
Aziem Jarmohamed	Emmausschool	25	21-02-2026
Noëlle Engels	Theresiaschool	25	01-03-2026
Annemarie Wijnberger	De Regenboog	25	02-03-2026
Jeroen Karstens	Bestuursbureau	25	03-03-2026
Kyra Meurs	Augustinusschool	25	08-03-2026

Jubilarissen

COLOFON

De Koerier is een periodieke uitgave van de Rotterdamse Vereniging voor Katholiek Onderwijs (RVKO), bestemd voor de eigen medewerkers en andere geïnteresseerden. (Delen van) artikelen mogen worden overgenomen na toestemming van het Redactieteam. Ondanks de zorg en aandacht die wij besteden aan de samenstelling van dit blad, kan de RVKO niet instaan voor de volledigheid, juistheid of voortdurende actualiteit van de gegevens en de inhoud ervan.

Redactie: RVKO Redactieteam

Eindredactie: Philip Reedijk,
Maas Communicatie

Hoofdredacteur: Merel van der Sluis, RVKO

Fotografie: Tom Pilzecker, Jacolien Rog

Vormgeving: Thijs van Rees

Kopij aanleveren: redactie@rvko.nl

RVKO

RECYCLED
Papier gemaakt van
gerecycled materiaal
FSC® C017135

RVKO in beeld

'Met elkaar, voor elkaar – een rijke start'

Op de jaarlijkse Inspiratiemiddag Jonge Kind op 18 maart is de vernieuwde visie van de SKPR en de RVKO op de ontwikkeling van het jonge kind van nu gepresenteerd. Er zijn vijf thema's: brede ontwikkeling; spelend en bewegend leren; ontwikkelingsgericht werken; doorgaande leer- en ontwikkellijn; samenwerking met ouders en ondersteunende partners als vanzelfsprekend onderdeel van het pedagogisch handelen.